

Riera de Gualba

19 d'octubre de 2011

Integrants: Josep Carbonell, Pep Comas, Joan Corbera, Ismael Porcar, Josep Roca i Salvador Vilà

Distància: projectada aprox. 9 Km. amb altures 9'3 Km. Temps 4 h.

Desnivells aprox: total 522 m. Acumulat 568 m. **Cotxe:** 40 Km. Josep Carbonell i Ismael Porcar

Avui ens endinsem a un paratge molt proper, però desconegut per a tots nosaltres, amb el mapa a la mà ens disposem a fer un toms per la Riera de Gualba.

Situats a l'entrada del Parc del RACC, al capdamunt de la població comencem, la primera part del nostre intent discorre per dins el Parc, val dir que aquest al nostre horari encara no ha obert

les portes i que un immens filat l'envolta, així que seguim el més possible prop la Riera, fins que trobem l'ocasió de superar la tanca, aleshores i ja arran de la Riera i seguim un recorregut assenyalat a l'interior del parc, trobem diverses fonts i saltants d'aigua, anem progressant, passem per sota una central elèctrica i aviat veiem el Salt de Gualba, de considerable alçaria i espectacularitat, per l'època seca en que estem, pensem que seria interessant de contemplar amb quantitat d'aigua, ascendim per el pendent fins un mirador.

Repassem el mapa i retrocedim fins la central, on trobem un viarany que enmig del bosc i amb molt forta pendent ens puja dalt del Salt, seguim pujant i trobem una pista, la seguim per el pendent fins que s'acaba però el camí continua i ens porta a una canonada completament inutilitzada i que donava força a les diferents centrals que es van trobant, seguim amunt fins la central número dos on esmorzem, son prop les onze, comentem el recorregut que ens havia costat gairebé tres hores, per tant no podem allargar-lo molt més. A pesar de tot seguim amunt, val a dir que arreu trobem pendents fortes, arribem a una pista superior que ens porta novament a la Riera un petit i bucòlic gorg ens acull i decidim per el retorn, ens proposem baixar cap a la Pedrera i per la pista arribar a l'origen, refem el camí fins el punt en que havíem trobat la canonada i allí per la banda contraria a la que

haviem pujat i per un ràpid camí arribem a la Pedrera, tres immenses portes a la paret de roca amb uns interiors altíssims i una profunditat insondable és el què hi trobem, després de contemplar l'espai i amb comentaris de tots els gustos, prenem la pista que amb molt menys temps del que ens pensem, abans de la una arribem a l'entrada del Parc on tenim els nostres vehicles.

Ens desplaçem a Gualba on som atesos molt satisfactòriament, després de preguntar a la gent del poble on podem dinar, un dels nostres habituals menús. Ens entaulem a Can Florenci de Gualba.

La propera sortida a Sant Miquel Solterra o Puig de les Formigues des d'Osor. Hora de trobada les set al Ramassar.

Text: Pep Comas

Fotografies: Joan Corbera

